

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(Τού Ρίντσο Κίπλιγκ)

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ

Αυτοί που ξέρουν από τι εινε χαμομέρες ή ψυχές και ως πού φθάνουν τ' όρια του δυνατού, θα μπορούσαν ίσως να εξηγήσουν αυτή την ιστορία. 'Εγώ όμως που ζω τόσο καιρό τώρα μες στις 'Ινδίες κ' έχω μάθει πως τό καλύτερο από όλα εινε να μην ξέρη κανείς τίποτα, θα εώς διηγηθώ αυτή την ιστορία, άκριβώς όπως έχει.

'Ο Ντουρμούζ, ένας άνθρωπος στρογγυλός και χαμωμένος, ήταν ο πολιτικός γιατρός μας στο Μερνικλ. 'Ός τόσο ήταν γολές γιατρός και δέ μόλις ποτέ με κανένας, ούτε μ' αυτόν τ'όν πάρεδρο, που ήταν πολύ κακοαναθερμένος. Πανρέφτηγε νόσους δεσποινίδια όνομαζομένην 'Ιλσρνίς, κόρη του δεχτιγού των Βεσδες 'Ιλσρνίς.

'Η σελήνη του μέλιτος στις 'Ινδίας σπονός διαρκεί πέρα από μια βδομάδα, μα τίποτα δέν εως έμπροστίει να την προστείνετε κ' ένα—δυό χρόνια. 'Η 'Ινδίες εινε χώρα ήδειων για τους παντρεμένους εκείνους που άφροσιώνονται ό ένας στον άλλον. Μπορούν να ζουν άπολύτως μόνοι, χωρίς να τένε σιμφή τό παρμυζού δυσάρεστο, άκριβώς όπως έκαναν ό κ. και ή κ. Ντουρμούζ.

Αυτό τό ζευγάρι άποσύρθηκε από τόν κόσμο μετά τό γάμο του και ζούσε τρισενταμισμένο. Ειν' άλλθεια πως έδιον μερικά γεύματα τυχαίως, μα δέν έκαναν κανένα φίλον. Οι έντόσιοι κέντιζαν τη δουλειά τους και τούς έέχασαν γρήγορα. Πού και πού έλεγε κανείς πως ό Ντουρμούζ εινε τό καλύτερο παιδί, μ' όλον που εινε κάπως πληκτικός. 'Ενας πολιτικός γιατρός που δέν πιάνεται τέ κανγίδες ποτέ, εινε πολύ σπάνιο πράγμα κ' έκτιμάται απ' όλους εκεί κάτω.

Άλλοι άνθρωποι μπορούν κ' έχουν τό θάρρος να πάλουν τόν Ροβινσώνα Κρούσο σ' όποιαδήποτε χώρα κ' άν βρισκονται, μα πρό πάντων στις 'Ινδίες όπου είμαστε πολύ λίγοι κ' όπου ό καθένας πρφαί ν' άκουμπή στις πλάτες τ' άλλουνού. 'Ο Ντουρμούζ έπεσε έξω με τό να άυτοεξοριστή από τόν κόσμο ένα άλλόλογο χρόνο κ' άποκαλύφθηκε ή πλάνη του όταν μέσ' στην καρδιά του γεμύβανα επιδήμια τυφοειδούς πυρετού ένέσχυσε κ' έσχεββάτωσε τη γυναίκα του. 'Ητανε πολύ άναποφάσιτος κ'

έχουσε πέντε πολύτιμες ήμέρες ως πού να έξακριβώση ότι έκαινο που βασάνιζε τη γυναίκα του ήταν κάτι παραπάνω από έναν συνηθισμένο πυρετό, και άλλες τρεις ήμέρες κατόπι για να τολήση να πάη στην κυρία Σιτ, της γυναίκας του μηχανικού και να της άναφέρει δειλά τι του συνέβαινε. Κάθε σχεδόν οικογένεια μες στις 'Ινδίες ξέρει πως οι γιατροί εινε σχεδόν άγνοστοι, προκειμένου περι τυφοειδούς πυρετού. Μόνο λοιπόν που δέν έκαμπίλιε ή κυρία Σιτ τόν Ντουρμούζ για να τόν τυφοσήη γι' αυτή την έγκληματική του, όπως την έχουρακτίρισε, άναβολή και κατέβηκε μόνη της στο κάμπο για να περιπειθή τη διετυχημένη γυναίκα. Είχαν σημειωθεί πολλά κρούσματα τυφοειδούς πυρετού στο μέρος μας τότε. Κι' άκριβώς άπ'νω στη στιγμή που νεμύτορε πως όλα είχαν τελειώσει και έπρόκειτο να δώσουμε και γορό για να πανηγυρίσουμε τη νίκη, ή μικρή κυρία Ντουρμούζ άρρώσθησε και σε μια βδομάδα πέθανε. 'Όλοι οι κάτοικοι άκολούθησαν την κηδεία της, ό δέ Ντουρμούζ έπεσε δίπλα στο τάφο της με λυμείς και χροιάστηκε να τόν μεταφέρουν από εκεί δια της βίας.

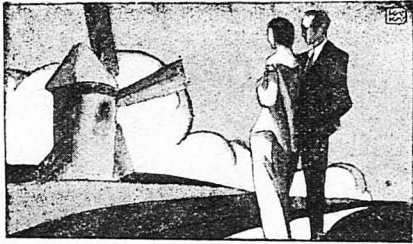
'Υστερ' από τό θάνατο της γυναίκας του, ό Ντουρμούζ κλείστηκε μέσα στο σπίτι του κ' όρνόθηκε κάθε προσηγορία. Καταλαβαίνομε όλοι πως εδ έσπερε να πάη καμιά άδεια κ' εΙ συνάδελφο του της Ιατρικής διευθύνσεως του τό είπαν αυτό. Προφύατι πήρε την' άδεια ό Ντουρμούζ κ' έφυγε για τό Σινί, για να κάνει ένα τοξιδάκι με τό πόδια.

Τό Σινί άπέχει είκοσι περίπου ήμέρες με τό πόδια από τη Σίμλα κ' ειν' ένα μέρος εύχάριστο για τούς ανθρώπους που δέν εινε και τόσο καλά. Πρνάει κανείς από μεγάλα και γαλήνια δάση, από έρημους κ' άπόκημνες άκτες κ' από άπεράντους προσιτισμένους κάμπους, που κυματίζουν σε στήθη γυναικεία. Κι' ό άνεμος άπάνω στη γλόη και ή βροχή τών φύλλων διαρκώς εκεί πέρα μουμουρίζουν.

'Ο μικρός λοιπόν Ντουρμούζ ξεκίνησε για να διασχεδάση τη μελαγχολία του, έφωδισμένος μόνο με μια φωτογραφική μηχανή μεγάλο οχήματος και ένα κνη-

γετικό ντουφέκι. Πήρε μαζί του κι' έναν ύπρητέτην, όχι γιατί τον χρειαζότανε, άλλ' επειδή άλλοτε ήτανε ο εύνοούμενος ύπρητής της γυναίκας του. Ως τόσο ο ύπρητής ήτανε τεμπέλης και κλάφτης,

Κατά της έφτα το βράδυ σταμάτησαν κάπου κι' ο ύπρητής του πήρε την κατηγορία και τραβήξε για το γειτονικό χωριό.

άπ' τους βράχους. Ο Ντουρμούζ ξεπλώθηκε κάπου και περιμένε την επιστροφή του ύπρητή του. Ο Ράμ Ντάς δεν είχε καλά καλά ξεφανιστή ακόμα, όταν εξαφνα έγυρσε πίσω τρεχοντας, τόσο που ο Ντουρμούζ φαντάστηκε πως τον κυνηγούσε καμιά άρκουδα. Μά ούτε άρκουδα ήτανε, ούτε τίποτα που να δικαιολογή τον τρέμο του. Μόλις έφθασε, ύστερα από ένα ξεθεωμένο τρέξιμο, έπεσε χάρμα, ένω αίμα έτρεχε από τη μύτη του και το πρόσωπό του είχε γίνει χαλκοχράσινο. Σά λίγο μουρμούρισε :

- Είδα την κυρά! Είδα την κυρά!
- Πού; είπε ο Ντουρμούζ.
- Κεί κάτω, χαμηλά. Περαταύσε στο δρόμο που πάει για το χωριό. Φορούσε ένα μπλέ φόρεμα και σήκωσε το πέπλο της και μου είπε: «Ράμ Ντάς, δώσε τὰ σέρβη μου στον άφέντη και πέστε του πως θά τον συναντήσω τον έρχόμενο μήνα στη Νουντέα». Έπειτα πήρα δρόμο, γιατί φοβόμουνα.

Τι έλεγε ή τί έκανε ο Ντουρμούζ τότε, δεν ξέρω τίποτα σχετικώς. Ο Ράμ Ντάς λέει πως δεν είπα τίποτα. Μά όλην εκείνη την ψυχρή νύχτα ο Ντουρμούζ πηγαίνερχοτανε εκεί πέρα, προσμένοντας να παρουσιασθή στο λόφο ή γυναικά του κι' άλλωνοντας τὰ χέρια του μέσ στο στοτάδι σαν τρελλός. Μά ούτε φάνηκε τίποτα. Και την άλλη μέρα προχώρησε ως τη Σίμλα, υποβάλλοντας κάθε τόσο σε καινούργια ανάκρισι τον ύπρητή του.

Ότι μπορούσε να πη ή Ράμ Ντάς, ήταν ότι είχε συναντήσει την κυρία Ντουρμούζ και ότι έβρισκε σήκωσε το πέπλο της και του έδωκε την παραγγελία που αυτός την είχε πιστά μεταβιβάσει στο Ντουρμούζ. Αυτά τὰ βεβαίονα ο Ράμ Ντάς, χωρίς ν' άρνείαζε τίποτα. Δεν ήξερε που ήταν ή Νουντέα, κανένα δεν γνώριζε στην Νουντέα και δε θά πήγαινε βέβαια εκεί, ούτε κι' άν του διπλασιάζαν το μισθό.

Η Νουντέα βρισκεται στη Βεγγάλη, χίλια διακόσια μίλλια πρὸς νότον του Μερνικί.

Ο Ντουρμούζ πέρασε από τη Σίμλα χωρίς να σταματήση ούτε λεφτό εκεί και γύρισε στο Μερνικί για ν' αντικαταστήη το συνάδελφό του που είχε πάρει τη θέση του στο διάστημα της άπουσίας του. Έπρεπε να κανονιση μαζί του το λογαριασμό της διανομής των φαρμάκων και να λάβη γνώσιν μερικῶν τελευταίων διαταγῶν του άρχιτάρου κι' αυτή ή δουλειά της παραδόσως και της παραλαβής θά βασιτεύσε σωστή μίαν ήμέρα. Το βράδυ ο Ντουρμούζ διηγήθηκε στον άντικαταστάτη του, που ήταν φίλος του άπ' τὰ παιδικά του χρόνια, τί του συνέβη στο δρόμο.

Αυτή άκριβώς τη στιγμή μπηκε ένας διανομέυς, κομίζοντας ένα τηλεγράφημα που ήθελε άπ' τη Σίμλα: διετάσσετο ο Ντουρμούζ ν' άφηση τον άντικαταστάτη του στο Μερνικί κι' αυτός να φύγη άμέσως για τη Νουντέα για ειδική ύπηρεσία. Κακοήθης επιδημία χολέρας είχε έμφανιστή στη Νουντέα και ή διοίκησι της Βεγγάλης, σπερουμενη κατά τη συνήθειά της γιατρῶν, δανείστηκε έναν άπ' τη Σίμλα.

Ο Ντουρμούζ έρριξε το τηλεγράφημα άπάνω στο τραπέζι κι' είπε: «Μυστήριο! Τι σύμπτωση! Κιττάχτε...»

Ο άλλος γιατρός δεν είπε τίποτα. Τι μπορούσε να πη: Μά τέλος θυμήθηκε πως ο Ντουρμούζ είχε περάση από τη Σίμλα και ίσως μόνος του να είχε προετοιμάση αυτή τη μετάθεσι. Προσπάθησε να διατυπώση το ζήτημα και της ύπομψε του ατές, μά ο Ντουρμούζ τον διέκοψε: «Αν επιθυμούσα αυτό, αυτό που ύπονοεις, δε θά γύριζα ποτε από το Σινί. Θά πήγαινα όλόδια στη Νουντέα».

Ο άλλος χαμήλωσε το κεφάλι και βοήθησε το Ντουρμούζ να ξεναφιδήη τὰ μαπούλα του, που μόλις τὰ είχε άνοιξει. Ο Ράμ Ντάς μπήκε με τη λήμπα.

- Που πάει ο άφέντης; ρώτησε.
- Στη Νουντέα, άπήντησε ο Ντουρμούζ με σβυσμένη φωνή.
- Ο Ράμ Ντάς έπεσε στα πόδια του και τ'έν παρακαλούσε να μη φύγη. Ο Ράμ Ντάς έκλαιγε κ' ούρλιαζε ως που τον έβγαλαν έξω. Τότε έκανε όλα τὰ πράματα του ένα δεμα και ξαναγύρισε να ζητήση πιστοποιητικόν καλής διαγωγής. Δέ μπορούσε να πάη στη Νουντέα. Φοβότανε τη χολέρα.

Ο Ντουρμούζ του πληρώσε τους μισθούς του κ' έφυγε όλομύναχος για τη Νουντέα.

Έφτασεν εκεί μετά αρκετές ήμέρες και ρίχτηκε στη δουλειά, έχοντας πάντα την έλπίδα να συναντήση τη πεθαμένη γυναικά του.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΟΥ ΜΟΛΛΙΕΡΟΥ

Ο ράφτης του Μολλιέρου, άφορ άπεπλίστηκε να του ύπενθυμίξη με επιστολές τον έκκρημη λογαριασμόν του, τοί τον έπιγνε μιá μερα ο ίδιος στο σπήτι του. Την ώρα εκείνη ο ποιητής ήταν άκόμη στο κρεβάτι του.

- Α, καλώς ήλθατε, του είπε. Θα μου φέρατε βέβαια το λογαριασμό;
- Ναι, του άπήντησε ο ράφτης και θά ήθελα λίγα λεφτά.
- Ανοίχτε αυτό το συρταρι, στο γραφείο μου.
- Ο ράφτης άνοιξε το συρτάρι.
- Όχι, αυτο, το άλλο! του είπε ο Μολλιέρου.
- Ο ραφτης άνοιξε και το άλλο συρτάρι.
- Όστε ούτο, ξανάπς ο Μολλιέρου, το παρακάτω! Ναι, ναι, αυτό! Έ, τί βλέπετε μέσα;
- Ένα σπόρ ζαρτιά, του άπήντησε ο ράφτης κάπως έκκληκτος.
- Είπ' οι άπληρωτοι λογαριασμοί μου. Βάλτε και το δικο σας μαζί, του είπε μ' άπαθαα ο Μολλιέρου και γύρισε άπ' την άλλη μεριά.

Η ΦΤΩΧΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΡΖΕ

Ο Μυρζέ, ο περιφημος συγγραφεύς των «Μποέμ», ύπηρεξεν έπίσης ένας άοχιμποέμ, φτωχός, άπένταρος, πειναλέος. Τά πρώτα χρόνια της ζωής του τὰ πέρασε πολύ δυστυχισμένα.

Έστερείτο και του ψωμιού του. Κάποτε είχε δώσει τα πανταλόνι του να του το μαλώσουν. Μη έχοντας δε άλλο πανταλόνι, έμενε στο σπήτι του, ξεπλωμένος στο κρεβάτι και σκεπασμένος ως το λαιμό!

Το μεσημέρι τοιμπούσε κάτω, όταν είχε ψιλά. Δεν κατέβαινε όμως ο ίδιος ν' αγοράση τρόφιμα, μη έχοντας πανταλόνι. Είδοποιε προς τούτο το θυρωρό κατά πρωτότυπον τρόπο. Μένοντας στη σοφίτα, άρπαζε ένα κεραμίδι και το πετούσε άπ' τη κορυφή της σκάλας κάτω στο θυρωρείο. Το κεραμίδι γίνονταν χίλια κομμάτια, ή θυρωρός άντελαμβάνετο τί σωμαίνει κι' έτρεχε να του φανήση!...

Ο ΒΕΡΛΑΙΝ ΩΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Ο ύπέρροχος ποιητής Πόλ Βερλαίν δεν ύπηρεξε καθόλου καλός σύζυγος. Έλειπε από το σπίτι ήμέρες, το έθριχνε στο πιοτό και παραμελούσε τη γυναικά του.

Η σύζυγός του, θέλουσα να τον άπομακρύνη για κάμποσο καιρο της κραυαίλης του Παρισιού, τον έπεισε να πάνε και να μείνουν σε κάποια έπαρχία. Ο Βερλαίν εδέχθη.

Μπήκαν ένα πρωί λοιπόν στο σιδηρόδρομο και ξεκίνησαν. Στο τρίτο σταθμό ο Βερλαίν κατέβηκε να αγοράση κάτω. Άργουσε όμως ν' άνεβη και το τραίνο ήταν έτοιμο να ξεκινήση. Βγήκε τότε στο παράθυρο ταραγμένη ή γυναικά του και του φώναζε: - Παύλε! Παύλε! Τρέξε, το τραίνο φεύγει. Πράγματι δε ή άμαξοστοιχία ξεκινούσε.

Ο Βερλαίν κίταξε άτάραχος τη γυναικά του και της άπήντησε: - Το τραίνο φεύγει; Έ κι' εγω μένω!...

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Μετά ένα μήνα έλαβαν στη Μερνικί ειδήσεις γι' αυτόν. Είχε προσβληθη από χολερα και είχε πεθάνει. Ψυχορραγώντας άκούστηκε να φωνάξη τ' όνομα της γυναίκας του και να μιλήη μαζί της. Είχαν συναντηθη και τον πήρε κοντά της!...

PINTYAP KIPAIΓK

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Στην όδό Μπούλ Ρουζ, στο Παρίσι, ύπάρχει πραγματικώς μιá οικογενεια που άπαρξίεται ως εξής: Ο πατέρας εινε Γάλλος, ή μητέρα Άγγλίδα, ο πρωτότοκος γιόν γεννήθηκε στην Ιάββα, ο δεύτερος στη Μάλτα, κι' ο τρίτος γιόν Ισπανία. Ο ύπρητής τους εινε Έλβετος κι' ή ύπρητέρα Όλλανδή. Ο παπαγάλλος τους εινε φρεμένος από της άποικίας, ο σκύλος τους από τη Νέα Γη κ' ή γάτα τους από την Περσία!...

